

ACC. N.R M. 12472:1-5.

Landskap: Söderland Upptecknare: J. L. Larsson, Ristorp
Härad: Gunnarsköld Berättare: " " "
Socken: Härnaryd Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1952 Född år 1869 i Härnaryd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkhylldor. s. 1-5.

Lv 58.

Skriv endast på denna sida

A-B. GRAHUS FR., LUND

Kyrkbyggor

ACC. N:o M. 12472:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lnf. 88.
1

Hur långt i Tider det förekom att man hafte kristenblad
och blommor mede sig ände man gick till kyrkan är väl
ej så lätt att beskriva. Det gick väl bort sei skräning om
unrar för unnar likasom kyrkoberöhet har gjort på
senare Tider. Orakerna höstills åre flera man järna kan
säga många. Och det blommor av de vanligenste och välluk
hände alviste att få tag i Abrots Gabrie med flera
var ju härliga och väldigtande och hållbara växter. Och så
till prydandet på anhörigas gravar var väl vanligt särskilt på
sommartider. Dessa brändes om inti i Salmboket sa tillam
mannen med den i handen det var ju väl en god sed och bruk
av kvinnorna. Männerna hade vilt före som nu gott ann
fiskar på sina kläder. Varför det var sed och bruk och gick
främst äldre till yngre unnar för unnar sommartider
Och detta var nog mycket obhänt av kyrkobesökare både
män och kvinnor. Vid barndop och hustrus hyrtagnings och
vigesel och större hägtidliga tillfällen var det vanligt att de
var från hemmet brudda att bjuda vänner och bekanta

Kyrkogångsgille efter Gudstjenster Och på 1700 och in i början av 1800-talet var det vanligt Lomplaskar med sig när de gick till kyrkan Och detta var vanligt af både män och kvinnor när de kom ut från kyrkans dörrar det var kyrkorummen och framstäljande och Tullföra kvinnor bände pojkarneka kyrksupper och bröd dom välkomna hem till sin affärer där kunde bli minst möjlig att bli det och till blomkortar tag de med sig till kyrkan Symer lärk och Pinturillor med flera sorters de förmämsta de kunde få tag i Luktflaskor och luktdosor var vanligt Dessa skulle ha de vid sina Gulreddedior och de tillhörde dem och var dem på bröstet stinnan från förloppningså戈福拉克时期 Flera redior med dybara stenar i växter om halsen och var dessa på bröstet och den var luktlosa med Detta var dybara saker och högtids och kyrkodräkten till och bruket var det Dessa saker var att behövna enbart af gullred i Städerna Och på större marknader var alltid gull med för flera styck Men dessa lyx saker

var inte för fattig manstfolk att få här men dock hertvare det här i dessa dosor förvara de härliga saker att binda sig emellan Dessa saker var vanligen gäspor bladgifsbrunnor etc. Lyx hadde männen sina guldringar i öronen männen hade sina götter af andras hår som sult och Tobak var vanligt förr af gamla och till och med bland våta unga med och ljud sig emellan och äfven det var bra om de blef sömninga Ettantibal före om kyrkostolen en man gick omkring under Gudstjärnstenen med en påklistad lång förr att se efter om den var någon som sot och stötte död den och vakte den Vid helstrus hytttagning eller Begravning och högtidliga tillfällen och de tyde att de inte kunde ta att med från hemmet så var det alltid något kaffeför eller något ställe nära vid kyrkan som vanligt att gå inn på och vanligt kunnat få hängde kaffe och flera olika sorters dricksvaror med i den gamla goda tiden Karameller och frukt var vanligt ha med sig till kyrkan och äfven baksvärk med sig i olika der till

avsedda döjar och bjöd sig emellan under quästietem
förekom det intet utan de som satt i samma härsk.
Bjuda av det de hade var vanligt av både män och kvinnor
och gifter. Vid hustrus kyrktagning med flera liknande
tider var det alltid något extra i olika slag och skör
ta till kyrkan vid hustrus kyrktagning var vanligt och
almäm sed och bruk att plåsterstenskopit visade upp
de eler mistycke ar liknande seder och bruk hörde sällan ar
Om det var något enstaka fall så var det väl de som gynn
made det också. Dessa gamla seder och bruk gick väl bort i
mininjons urvan för urvan vid mitten eller förtida
lur på 1800 tal. Efter med det samma som det hörde
afhaga med kyrkobesök. Men det höll i sig nästan under
under hela 1800 Talet. Men sedan till och det mer och mer
örsakerna här till var flera. På 1880 talet brytades folkmängd
minsta respektive emigrationen var stor där och fram
till slut på 1800 och brytan på 1900 tal folkmängden var
några dubbelt så stor som nu inom Härnösands konun-

Mycket frieligos väcksamhet av flera slag. Och så intå så mycke annat i ut till på söndagarnas höjen av alla slag sättrint att fara var man väl här. God råd givna och förtjänster och inkomster att värkar emot kyrkobesök. Men tanken man sedan på kyrkobesök haras mening och ändamålet med den kyrkobesök sei bfr det en högtävla. Kyrkobesöket skulle i huvudsak vara att höra Guds ord förkunna och andelig uppbygelse för att höra Guds ord var det minsta antalet oröde som gick till kyrkan. Okunnighet och liknöjdhet var fruktlösvarde här första delen på 1800-talet. För den frieligos av missionsväck samheten kom här. Stor del av kyrkobesökarna gick inte in i kyrkan förr än kungörelser skuldras som var vanligt före. Och så var söndags handel allmänt bruk i närheten av kyrkan var fjärde handel. Och så kaffee och krog dit gick månen. Till stor del och fars av dem som inte kom hem från kyrkan den dagen. Detta galde naturligt männens. Den frieligos missionsväck samheten har gjort både andligt och